

Beszámoló

Határtalanul kirándulás hetedikeseknek

Királyok és fejedelmek útján, a Tordai-hasadékkal

HAT-18-01-0766

Előkészítő óra – szeptember 20.

Az előkészítő foglalkozáson Birizlóné Anikó néni Erdély történelmével ismertetett meg bennünket. Beszélt az erdélyi fejedelmekről, Erdély virágkoráról, Trianonról. Szomorúan hallgattuk az ott élő magyarság történetét, és sok mindent megtudtunk arról, ma hogyan élnek. Megtudtuk azt is, hogy 2013-ban a magyar nemzetiségűek száma Erdélyben 1 millió 225 ezer volt. Az óra végén feladatlapot kaptunk, melyet a hallottak alapján kellett kitölteni. Akik a legtöbb pontot érték el, a kiránduláson kapták meg a jutalmukat, egy-egy tábla finom csokit.

Kirándulásunk egyik napja október 6-ra esett, így a témához kapcsolódóan részleteket néztünk meg a Tizennégy vértanú című filmből.

Megismertük a kirándulás részletes programját is.

Informatika tanárunk, Kati néni fotópályázatot hirdetett, melyen a kiránduláson készült képek vesznek részt.

Október 4.

Reggel iskolánk 59 hetedik osztályos tanulója 5 nevelővel indult el a Határtalanul kirándulásra Erdélybe.

Első megállónk Nagyváradon volt. Itt találkoztunk a helyi honismeretivezetőnkkel, aki a három nap alatt kalauzolt bennünket. Rengeteg érdekes információt hallottunk tőle Erdélyről, a nevezetességekről, de megtanított bennünket románul számolni, a napszaknak megfelelően köszönni is.

A „Körös-parti Párizsban” hosszabb időt töltöttünk a püspöki székesegyházban, amely előtt az alapító, Szent László királyunk szobra áll. Rengeteg gyönyörű freskó és szobor díszíti az épületet. A tárlatvezető sokat mesélt a templomról. A kincstárban volt egy érdekes kiállítás Szent László királyról. Az ereklyék között a koponyájának egy darabját is láttuk.

Majd Nagyvárad belvárosában tettünk sétát. Jártunk a Bémer és a Szent László téren, megcsodáltuk a régi magyar nemesi palotákat, a Fekete Sas Palotát, a Városházát. A sétálóutcán megnéztük a Holnaposok szoborcsoportját is.

Nagyváradról a Királyhágó felé vettük az irányt, ahol egy rövid pihenőt tartottunk. Mindenkit elbűvöltek a hegyek, fényképeket készítettünk. A parkolóban sok kutya fogadott bennünket, néhányan óvatosan barátkoztak velük.

Kolozsvár volt a következő állomás, ahol először Marosán Csaba előadását hallgattuk meg. Ő a Kolozsvári Magyar Színház legfiatalabb tagja. Arany Jánosról tartotta irodalmi műsorát *Bomlott cimbalom – Arany ismeretlen arca* címmel. Egészen más oldaláról ismertük meg a költőt, az előadás érdekes és vicces volt. A színész elmesélte, hogy a mostani fiatalok teljesen mások, folyton az interneten lógnak, nem olvasnak könyvet, nem értik, milyen szép az irodalom és a magyar nyelv. Arra bátorított bennünket, hogy minden nap olvassunk verset, szeressük az irodalmat.

A rendhagyó irodalomóra után a hatalmas Mátyás szoborcsoportnál és Hunyadi Mátyás szülőházánál felidézttük Mátyás király alakját. A közelben egy nagy erdélyi fejedelem, Bocskai István szülőházát is láttuk.

Szállásunk Torockón volt, ahol már nagyon vártak bennünket vendéglátóink. Csoportunkat négy vendégházban szállásolták el. A szállás nagyon tetszett mindenkinek. A finom vacsora után még sétáltunk a faluban, emléktárgyakat vásároltunk, megnéztük a kis vízimalmot.

Besötétedett, mire visszaértünk a házakhoz, ahol még jókat beszélgettünk, társasjátékoztunk, beszélgettünk, sokat nevettünk.

Október 5.

Reggel korán keltünk, hiszen ezen a napon egy nagy túra várt ránk. Előtte azonban Torockón a Néprajzi Múzeumba mentünk el, ahol megismertük a torockói népviseletet, láttunk festett bútorokat és jellegzetes kézimunkákat. A falu kis fehér házai a Székelykő lábánál lenyűgöztek bennünket.

Mindenki várta, hogy megérkezzünk a Tordai-hasadékhöz. Honismeretivezetőnk segítségével felidéztük a Szent László királyhoz kötődő legendákat, mondákat. Beszélgettünk a táj különleges növény-és állatvilágáról. Megismerkedtünk néhány érdekes lepkefajjal, amely ebben a környezetben él. Majd indult a túra! Nagyon élveztük a hol könnyebb, hol nehezebb szakaszokat. Volt, aki egy kicsit félt a hidakon vagy a kapaszkodós szakaszokon, de mindenki teljesítette a távot. Persze kutyák itt is kísérték bennünket!

Elfáradt csapatunk, de egy kis pihenő után már Nagyenyed felé vettük az irányt. Itt a Bethlen Gábor fejedelem által alapított református kollégiumba látogattunk el. A kollégium udvarán áll a két fűzfa, melyről Jókai Mór is ír a Nagyenyedi két fűzfa című művében. A fáktól nem messze megtaláltuk Györfi Sándor Kossuth-díjas, karcagi szobrászművész alkotását is.

Gyulafehérváron a 13. században épült érseki székesegyházban a Hunyadiak, Izabella királyné és János Zsigmond magyar király, később Erdély első fejedelme síremlékét tekintettük meg. Sajnos, a székesegyházat restaurálják, minden le volt takarva az épületben, de így is tudtunk koszorút elhelyezni Hunyadi János szarkofágján.

Kaptunk egy kis szabad időt, fagyiztunk, néhányan megkóstoltuk a kürtős kalácsot, voltak, akik szép ásványokat vásároltak.

Mielőtt Algyógyra értünk volna, elmentünk a feredőgyógyi vízeséshez. Különlegessége, hogy ez egy meleg vizű vízesés, és már a rómaiak fürdőtelepet hoztak itt létre. A víz 29-32°C -os, magas a vas- és kéntartalma. Néhányan közel merészkedtek a vízeséshez, és saját kezükkel érzékelték, hogy valóban termásvíz ömlik a hegyoldalban.

Algyógyon volt a szállásunk, mert ezen az estén Déván nem tudtak bennünket fogadni. A Keresztény Ifjúsági Központban aludtunk. Vacsora után került sor a feladatlapok értékelésére, valamint összefoglaltuk a két nap eseményeit, élményeit.

Október 6.

A bőséges reggeli után Vajdahunyadra indultunk, ahol a „Várak királyát”, a Hunyadi-Bethlen várkastélyt látogattuk meg. Bejártuk az épületet, közben megismertük a vár történetét. Az egyik teremben szép muzsikát hallottunk, egy bácsi vibrafonon játszott. Két osztálytársunk is tud ezen a hangszeren játszani, így ők is előadtak egy rövid darabot. Különleges érzés volt őket hallgatni az ősi falak között.

Dévára érkezve először a Szent Ferenc Alapítványhoz mentünk. Az alapítvány idén 25 éves. Ezen a napon is ünnepség volt, de így is volt lehetőségünk találkozni itt élő gyerekekkel. Körbevezettek bennünket az épületben. Megismertük az alapítvány történetét, megtudtuk, hogy Bőjte Csaba hogyan karolta fel 25 évvel ezelőtt az utcán élő, árva gyerekeket, illetve azokat, akiknek családjá nehézségek között él. Meséltek arról, hogyan telnek a napjaik, hogyan tanulnak az iskolában, milyenek a hétvégék, ha nem tudnak hazautazni a szüleikhez. Látogatásunk végén átadtuk csoportunk adományát az alapítvány számára.

Mindannyian vártuk, hogy meghódítsuk „magos Déva várát”, így türelmetlenül váraoztunk a Telekabinnál. Amikor felértünk, felidéztük az irodalom órán tanultakat a balladáról, két osztálytársunk pedig felolvasta Kőmíves Kelemenné történetét. Egy kerékpáros versenybe is belecsöppentünk fönt a várban, egy rövid ideig szurkoltunk a bicikliseknek.

Utazásunk utolsó állomása Marosillye volt. Bethlen Gábor szülőházában egy rendhagyó történelemórán vettünk részt. Két osztálytársunkat korhű ruhába öltöztették, és ők osztották ki nekünk a „kellékeket”: a feladatlapot és a lyukasztót. Az előadásra nagyon kellett figyelniük, mivel ez alapján kellett közben a feladatlapra a helyes válasz betűjelét kilyukasztani. Szó volt a Bethlen-családról, az épület történetéről, a címerükről. Aki minden választ tudott, finom házi csokit kapott. A történelemóra után körbejártuk a házat, és koszorút helyeztünk el az épület falán.

A kirándulás végére elfáradtunk, de rengeteg gyönyörű tájat láttunk, új emberekkel ismerkedtünk meg és nagyon sokat tanultunk. Mindenkinek nagyon emlékezetes marad ez az út. Este az iskola előtt vártak bennünket a szülők, hozzátartozók. A kiadós alvás után másnap mindenki megtartotta otthon az élménybeszámolót, amit itt az iskolában az értékelő órán is folytattunk.

Az egyes helyszínekkel és tevékenységekkel kapcsolatos legemlékezetesebb pillanatokat és legizgalmasabb tudnivalókat elevenítettük fel. Posztert készítettünk a három nap programjáról. Sor került a fotópályázat értékelésére is.

Asztalos Andrea 7. b
Halmai Györgyné, Ószi Katalin osztályfőnökök